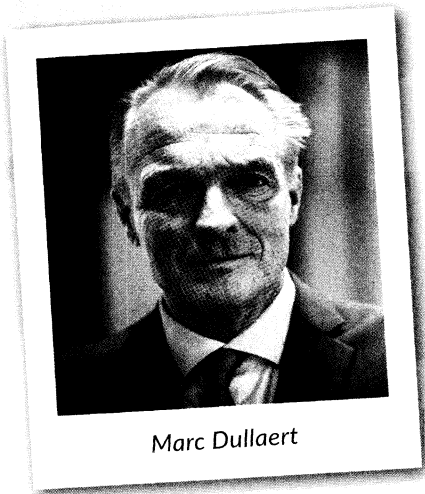

MARC DULLAERT:

‘Andere ouders steun geven’

Marc Dullaert

Wie het cv van **Marc Dullaert** bekijkt, kan niet anders dan concluderen dat hij een groot hart heeft voor kinderen. Als twintiger werkte hij bij Foster Parents Plan, hij initieerde in 2003 de stichting KidsRights, werd in 2011 de eerste Kinderombudsman van Nederland en was tussen 2016 en 2018 de aanjager van het Thuiszitterspact. Marc en zijn vrouw Inge hebben samen drie kinderen. In deze nieuwe rubriek vragen we professionals naar hun eigen ouderschap. **INTERVIEW: JANNEKE VAN BOCKEL FOTO DULLAERT: ANP FOTO GEZIN: PRIVÉBEZIT**

‘Toen mijn vrouw en ik gingen samenwonen, studeerden we allebei in Leuven. We waren amper twintig, het is echt al lang geleden. Eerst vijf jaar studeren en daarna ging Inge aan het werk als journalist en ik aan de slag bij wat toen nog Foster Parents Plan heette. Het was echt onze *sturm-und-drang*periode, volop aan het werk en bouwen aan een betere wereld. Toen we begin dertig waren, begon Inge over kinderen en dat leek me geweldig. Ik heb het geluk dat ik zelf uit een warm nest kom. Ik kon me voorstellen dat het fijn was om een gezin te hebben. Eerlijk gezegd zijn we, of ik in elk geval, er vrij onnadenkend aan begonnen. Dat is best gek hè, want je moet voor alles eerst een

opleiding volgen, maar bij kinderen is dat blijkbaar niet nodig. We werkten allebei en verdeelden de taken zo’n beetje gelijk, maar omdat Inge zzp’er was en ik meer gebonden was aan vaste uren in een baan, groeide het geleidelijk zo dat zij meer voor de kinderen zorgde dan ik. Heel traditioneel. Zij was er gewoon veel handiger in om werk en zorg met elkaar te combineren. Ik zeg niet dat het goed of slecht was, maar dat was gewoon hoe het gebeurde.

LEUK MAAR DRUK

Waar ik aan moest wennen, vooral toen er eenmaal drie kinderen waren, is de drukte en enorm ingewikkelde logistiek die erbij komt kijken. Wat een organisatie is dat met werken en al dat taxiën naar de zwembles en de gymnas-tiekvereniging. Het was echt veel drukker dan ik me ooit had kunnen voorstellen. Maar ook een hele leuke periode. We hebben veel plezier gehad en samen ook veel gereisd. Het werken bij Foster Parents Plan heeft mij nieuwsgierig gemaakt naar verre landen en hoe mensen daar leven. We hebben de kinderen al jong meegenomen op reis naar ontwikkelingslanden. Met de rugzak op en weinig spullen mee

.....

Twee universitaire studies,
maar als opvoeder weet je
van toeten noch blazen

.....